

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 73. Congregatio III. coram Clemente VIII. habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII.
A. C. 1602.

§. LXXIII.

Congregatio III. coram Clementi VIII. habita.

Die nona Julii celebrata est Congregatio tertia, in qua secunda Molinæ propositio discutiebatur: Erat autem hæc: *Propositis & explicatis his, quæ credenda sunt, adhibitis insuper argumentis, quæ afferri solent, ut homines mensib[us] persuadeant ea revelata esse a Deo iustificari credi, & denique accedente extenuatione ad fidem per concionatores aliquæ Ecclesiæ Ministros, in facultate libere arbitrii est, cum solo concurso generali D[omi]n[um] rebus propositis assentiri, tanquam a Deo revelatis; actu tamen, qui sit mere naturalis, quicunque ex parte intellectus non sit satis a justificationem.*

P. Livin.
Hist. l. 5.
cap. 5.

Monente Pontifice, ut Jesuitæ de hac propositione agerent, Claudio Aquaviva eorum Generalis adhuc de prima propositione audiri postulavit. Pontifex, ne ullam Jesuitis querendi ansam præberet, indulxit, ut quæ adhuc in Molinæ favorem proferenda supereffici exponeret. His auditis hic Pater fatebitur, a Molina concedi, quod in hac propositione dicitur, sed adhibita ejusmodi interpretatione, qua clarissimi Molina ostendit, minime se a D. Augu-

stino hac in re dissentire: nec obstarere Sæc. XVII.
dicebat, quod Molina afferuerit, in fa- A. C. 1602.
cultate liberi arbitrii esse rebus propo-
sitis assentiri tanquam a Deo revelatis,
eoquod sensus esset, quod talis homo
articulis assentiatur ideo, quia sibi per-
suadet esse revelatos, sicut Lutheranus
naturali ratione credendi assentitur re-
bus a Deo revelatis propter propriam
persuasionem, quod talis Revelatio exi-
stat. Præterea Pater Valentia proban-
dum sibi sumpsit, Molinam intelligen-
dum esse de *assensu mere opinativo & fidei*
humana: cum autem id negasset Lemo-
sius, Valentia Molinæ locum ex quæ-
stione decima quarta opposuit, osten-
ditque, quod Molina nullibi docuerit,
excitationes exteriores sine præve-
nientis interioris gratiæ auxilio suffi-
cere ad initium justificationis, fidem-
que Christianam, sicut eas sufficere do-
cebat Pelagius, ejusque Asseclæ. Diu
tenuit hæc disceptatio Theologorum,
quibus tamen unacum eorum Genera-
libus secedere jussis, Pontifex cum Car-
dinalibus & Consultoribus diu consul-
tabat: Exstat tamen sequens Censo-
rum judicium. *Ex contentis in propo-*
sitione & ex adjunctis, aliisque ex eodem
libro consideratis convincitur, Molinam do-
cuisse, ex propria sententia, posse elici ab
homine per solas naturæ vires, actum veræ
fidei

Sæc. XVII. fidei Christianæ quantum ad substantiam
 A. C. 1602. perfectionem assensus excepta sola super-
 turalitate, quæ illi actu accedit ex auxiliis
 particulari & inspiratione Spiritus Sancti
 vel ex concursu habitus supernaturalis: haec
 autem doctrinam esse proprie & formaliter
 traditam a Molina contra patentissimam
 Augustini doctrinam, a Sede Apostolica
 probatam, constat ex omnibus pene
 libris & Epistolis adversus Pelagianos,
 eorum reliquias editis. Huic censuræ de-
 nuo non aquievere tres hi Censori
 antea nominati.

§. LXXIV.

Congregatio quarta circa tertiam Molinæ propositionem.

*Hist. Controv. l. 5.
 cap. 7.
 Hist. Congr. l. 3. c. II.
 Act. Secret.* In quarta Congregatione, quæ habi-
 est die vigesima secunda Julii exponitur
 nebatur tertia Molinæ Propositio in
 verbis expressa: *Cum quis electus fu-
 rit, supernaturalem assensum ad salutem
 esse necessarium, viribus naturalibus potest
 optare, ita credere, atque etiam conari,
 ex dono & auxilio supernaturali assentiri,
 denique potest petere, ut auxilium illu-
 si donetur, & ad illud recipiendum sa-
 tagere se disponere.*

Circa hoc argumentum Gregorius
 de Valentia genuinum hujus proposicio-
 nis sensum exposuit, multisque allatu-

D. Au-